

ТВОРЧИЙ КОНКУРС „КОЛОСОЧКА”
ПРО ЩО ВОНИ ХОЧУТЬ НАМ РОЗПОВІСТИ?

НАМ ПИШУТЬ УЧНІ 2-В КЛАСУ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ЗШ І-ІІІ СТ. №24

Доброго дня, любі школярі!

Доброго дня, любі школярі!
Я з'являюся навесні, коли ще лежить сніг. Першим зустрічаю весну і тішу вас своєю красою. Ні сніг, ні морози не страшні мені і моїм родичам. Але біда нам від людей! Нас винищують, зривають. Нас все менше, і менше. Ми боїмося, що якось навесні нас не стане, не розквітне жодна квіточка!
Не зривайте, не винищуйте, не топчіть нас!

Добрый день!

Добрий день!
Я – Сон-Трава, зникаюча рослина, занесена до Червоної книги України. Я не боюся нічних заморозків, холоднечі, тому що „утеплена” м'якенькими срібними волосками. Мої квіти в негоду і холод закриті, наче сплять, а в народній медицині їх використовують, як снодійний засіб. Звідси й моя назва – Сон-Трава.

З'являюся я на початку весни, коли починається сокорух у берези. Спочатку з'являються квіти, а потім – листочки. Доживаю до глибокої осені, запасаючи поживу в кореневищі. Я хочу тішити вас своєю красою, слухати спів пташок і гудіння бджілок. Дуже люблю, коли до мене прилітають метелики! Але люди знищують наш вид, зривають оберемками. Тому все рідше мої квіти трапляються у ваших лісах. Прошу вас: не топчіть і не зривати наші квіти!

Ваша Сон-Трава та Стадник Вікторія

Ваша Сон-Трава та Стадник Вікторія

Дорогі школярі!

Дорогі школярі!
Звертаються до вас Лісові Квіти. Не зривайте нас, це дуже шкодить природі-матінці, адже ми не утворимо насіння. Ушкоджуються і ламаються сусідні квіти. Якщо ви зірвете три первоцвіти, то загине 45–60 насінин! А щоб з насіння конвалії виросла доросла квіту-ча рослина, треба 7–8 років. Нектаром наших квітів ласують бджоли, джмелі, метелики. Ми не лише звеселяємо вас, а й напоюємо нектаром, годуємо пилком і насінням мешкан-ців лісу. Природа дала кожному право на життя – і маленькій комашці, і рослинці, і вели-ким тваринам, і вам, людям. І лише той, хто дав нам життя, може його відібрати!

До зустрічі! Лісові Квіти і Пошедів Ростислав

До зустрічі! Лісові Квіти і Пошедів Ростислав

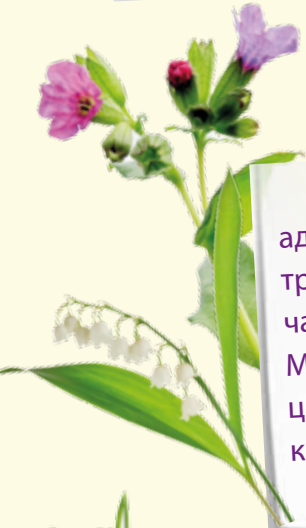
Передплатіть газету на 2017 рік на будь-якому поштовому відділенні або на нашому сайті www.kolosok.org.ua

**Передплати газету
„КОЛОСОЧОК”**

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:
Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua
Дизайн і верстка: Каріне Мкртчян-Адамян

Підписано до друку 26.10.16,
формат 60х84/8.
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ "Видавничий дім „УКРПОЛ“.

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

Справжні соні

Вовчки схожі на мишок із пухнастими хвостиками або на маленьких вивірок. Вони мають великі темні очі, рухливі вуха, довгі чутливі вусики, м'яке хутро і чіпкі лапки. Звірята гуляють лісом вночі, а вдень сплять у захистках. Ці гризуни вправно сплітають свої гнізда—кулі з листя, трави та моху. Прилаштовують їх у розвилках гілок, купах каменів, дуплах, чужих норах, пташиних гніздах, шпаківнях. А пізньої осені звірки обов'язково переселяються у підземні житла, де сплять усю зиму.

Справжні соні – саме так часом називають вовчків. У холодну пору року вони впадають у зимову сплячку через нестачу їжі, стають мляві, втрачають верткість і швидкість. Спляча тваринка звертається в клубок, ніс і лапки притискає до черевця, а хвостом охоплює тіло. Щоб зимувати було тепліше, вовчки збираються у гніздах групами.

ЛЕГЕНДА ПРО СОНЮ

У сиву давнину у великому Лісі було так багато лісових створінь – носатих, вухатих, хвостатих, крилатих, що ледве вистачало місця на всіх. Довго спостерігали Сонце і Місяць за пухнастою тіснявою і вирішили – годі. Так далі бути не може.

Сонце запропонувало Місяцю:

– Давай зробимо деяких звірів денними. Вдень вони будуть шукати поживу, будувати захистки, а вночі – спатимуть.

Місяць підхопив:

– А інші під моїм таємничим світлом будуть полювати, шукати один одного, витоптувати стежки.

Сказано – зроблено. Скликали всіх лісових звірів на найбільшу галявину. Розпочало Сонце:

– Нехай довговухий заєць шукає моркву вдень, а вночі – спить. За це я йому дарую здатність швидко бігати.

Місяць продовжив:

– Нехай кажан полює на комах уночі, а вдень – спить. За це я йому дарую здатність чути таємні звуки і спілкуватися ними.

– Нехай, – сказало Сонце, – лисиця знаходить нірки мишей вдень, а вночі – спить. За це я їй дарую чудовий нюх.

На це Місяць відповів:

– Нехай їжак знаходить поживу вночі, а вдень – спить. За це я йому дарую вміння скручуватись клубком.

– Нехай, – продовжило Сонце, – вивірка запасає горіхи вдень, а вночі – спить. За це я дарую їй вміння прудко стрибати з дерева на дерево.

І Місяць не забарився:

– Нехай рись полює уночі, а вдень – спить. За це я дарую їй вміння рухатися нечутно.

Довго Сонце з Місяцем ділили звірів на денних і нічних. Врешті на галявині залишився лише маленький руденький вовчок. Він так стомився від усього, що відбувалося, що заснув на зеленому кленовому листочку.

Замилувалися Сонце та Місяць вовчком, і так їм сподобався цей звірок, що засперечалися світила, кому він дістанеться.

– Нехай вовчок буде денним звірятком, – наполягало Сонце. – Тоді усі побачать його красивий пухнастий хвостик.

– Ні, – не погоджувався Місяць, – нехай він буде нічним. Тоді він зможе вдень ховатися від хижаків.

Сонце заперечило:

– Вдень вовчок швидше знайде і горіхи, і гніздо з листя збудує.

А Місяць не погодився:

– З такими великими очима та вухами вовчок і вночі не пропаде. Нехай буде вовчок нічним звірком. За це я йому подарую здатність спати не тільки вдень, а й всю зиму. Це вбереже його від морозів і голоду, ще й життя продовжить.

Зітхнуло Сонце і погодилося:

– Забирай, Місяцю, вовчка собі. А від мене на згадку він отримає сонячно-яскравий колір хутра.

З того часу вовчків називають сонями. І сплять вони всю зиму і весь день.

Анна Зайцева-Анциферова

ЗАВДАННЯ ВІД РОЗУМНИКА

Запиши у таблицю звірів, які згадуються у казці. Допиши звірів з переліку: вовк, лось, борсук, козуля, бідбак, ховрах, миша.

ДЕННІ
ЗАЄЦЬ

НІЧНІ
КАЖАН

